

Υπόθεση T-21/93 R

Carlos Afonso Camarinha Lobão Peixoto

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

«Διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων — Αναστολή εκτελέσεως —
Προϋποθέσεις χορηγήσεως»

Διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 5ης Απριλίου 1993 II - 464

Περίληψη της διατάξεως

- 1. Ασφαλιστικά μέτρα — Αναστολή εκτελέσεως — Προϋποθέσεις χορηγήσεως — Fumus boni juris — Επιβολή από την αρμόδια για τους διορισμούς αρχή αυστηρότερης πειθαρχικής ποινής από εκείνη που πρότεινε το πειθαρχικό συμβούλιο αν και στηριζομένης στην ίδια εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών
(Συνθήκη ΕΟΚ, άρθρο 185· Κανονισμός Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, άρθρο 104 § 2)*
- 2. Ασφαλιστικά μέτρα — Αναστολή εκτελέσεως — Προϋποθέσεις χορηγήσεως — Σοβαρή και ανεπανόρθωτη βλάβη — Χρηματική ζημία — Μη περιουσιακή βλάβη — Στάθμιση του συνόλου των σχετικών συμφερόντων — Πειθαρχική ποινή που επιβάλλεται πολύ αργότερα από την τέλεση των προσαπτομένων πράξεων
(Συνθήκη ΕΟΚ, άρθρο 185· Κανονισμός Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, άρθρο 104 § 2)*

1. Προκειμένου περί αναστολής εκτελέσεως αποφάσεως που επιβάλλει πειθαρχική ποινή σε υπάλληλο, η προϋπόθεση που αφορά την ύπαρξη *fumus boni juris* πληρούται στην περίπτωση που η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή, χωρίς να αντικρούει την εκτίμηση των περιστατικών που περιλαμβάνει η αιτιολογημένη γνώμη του πειθαρχικού συμβουλίου, επέβαλε βαρύτερη ποινή

από εκείνη που πρότεινε αυτό, και που ο νομικός χαρακτηρισμός των περιστατικών στον οποίο προέβη η ΑΔΑ στην προσβαλλομένη απόφαση προκαλεί εκ πρώτης όψεως, και χωρίς αυτό να προδικάζει καθόλου τη νομιμότητα ή την έλλειψη νομιμότητας της αποφάσεώς της, σοβαρές αμφιβολίες για τον δικαστή των ασφαλιστικών μέτρων.

2. Όσον αφορά την προϋπόθεση χορηγήσεως της αναστολής εκτελέσεως που αφορά στον κίνδυνο του αιτούντος την αναστολή εκτελέσεως να υποστεί σοβαρή και ανεπανόρθωτη βλάβη, η αμιγώς χρηματική ζημία δεν μπορεί καταρχήν να χαρακτηριστεί ως ανεπανόρθωτη ή ακόμη ως δυσχερώς επανορθώσιμη, αφού μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο μεταγενέστερης χρηματικής αποζημιώσεως. Εναπόκειται πάντως στον δικαστή των ασφαλιστικών μέτρων να ερευνήσει, λαμβάνοντας υπόψη το συμφέρον που παρουσιάζει η εκτέλεση της προσβαλλομένης πράξεως για το κοινοτικό όργανο, τις ειδικές περιστάσεις κάθε περιπτώσεως και να εκτιμήσει, σε συνάρτηση με αυτές, αν ο αιτών υφίσταται βλάβη που δεν μπορεί να αποκατασταθεί ακόμη και αν ακυρωθεί η πράξη στο πλαίσιο της διαδικασίας της κύριας δίκης.

Συναφώς, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι η μείωση των μηνιαίων αποδοχών του

κατά 12 % περίπου, που υφίσταται ένας υπάλληλος λόγω του υποβιβασμού του, συνιστά σοβαρή και ανεπανόρθωτη βλάβη, αφού, αν κριθεί βάσιμη η προσφυγή στην κύρια δίκη, ο αιτών θα εισπράξει τη διαφορά των αποδοχών που προκύπτει από τον υποβιβασμό του.

Αντιθέτως, όσον αφορά τόσο τη βλάβη που προκύπτει από την προσβολή της επαγγελματικής αξιοπρέπειας και σοβαρότητας του υπαλλήλου, όσο και τη βλάβη που προκύπτει από την επιδείνωση της ψυχολογικής του καταστάσεως, πρέπει να γίνει δεκτό ότι, αφού η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή η οποία βεβαίως δεν δεσμεύεται από προθεσμία παραγραφής επέβαλε πρόστιμο πέντε έτη και πλέον μετά την τέλεση ενός παραπτώματος, τα συμφέροντα του υπαλλήλου εμφανίζονται υπερισχύοντα αν σταθμιστούν με τα συμφέροντα του κοινοτικού οργάνου που τον τιμώρησε.

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ της 5ης Απριλίου 1993 *

Στην υπόθεση T-21/93 R,

Carlos Afonso Camarinha Lobão Peixoto, υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενος από τον Américo Thomati, δικηγόρο Λισαβόνας, Rua do Alecrim, 46 S/L,

αιτών,

* Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική.